

udtalte paa „Den danske Toldetats Forenings“ Aarsmøde 1902, en hel Videnskab at finde sig til Rette i 40 Aars Resolutioner, alene Position 271 i Toldloven af 4. Juli 1863 har mere end 300 Resolutioner, og der er mange af de øvrige Positioner, hvis Resolutioner naa stærkt op mod dette Antal. Toldforordningen af 1. Februar 1797 har ogsaa utallige Tillægsbestemmelser, som det ingenlunde er nogen let Sag at være inde i. At holde sig à jour paa vore mange forskellige Omraader medfører ogsaa en Del Udgifter for os. Vi maa anskaffe os Vareleksika, Resolutions- og Lovsamlinger etc. Det tager ogsaa en Del af vor knappe Fritid.

Postekspedienterne og Telegrafisterne have paa Grund af deres kortere og mere ensartede Tjenestetid Adgang til Privatfortjeneste, noget, der er aldeles umuligt for os. Disse Statsfunktionærer kunne dernæst bo i Nærheden af det Sted, hvor de have deres Virksomhed, hvorimod den københavnske Toldassistentens Tjenestoomraade er saa stort, at det paa Grund af de lange Afstande og den lange Tjenestetid er nødvendigt, at en Del af Maaltiderne indtages uden for Hjemmene, hvilket selvfølgelig medfører en betydelig forøget Udgift.

Vi mene med alt ovenstaaende at have godtgjort, at det Lighedsprincip mellem de forskellige Etater, som det var Meningen at gennemføre, og som vi Toldassistenter alene maatte renoncere paa, med fuld Ret kunde have været gjort gældende ogsaa for os.

Med Hensyn til Oprykningsforholdene, da ere disse — særlig efter Lønningsloven af 24. Marts 1899, ifølge hvilken en Del Embeder ere inddragne — saa slette, at man aldeles ikke kan regne med dem. Selv meget duelige og meget kvalificerede Toldassistenter ville kun i ringe Procenttal kunne opnaa Avancement ud af Klassen, og netop af den Grund er det af saa stor Betydning for Toldassistenterne, at Oprykningsforholdene inden for Klassen blive tilfredsstillende.

Vi tillade os af de her udviklede Grunde indtrængende at lægge den høje Regering og Rigsdag dette for os saa vigtige Spørgsmaal paa Hjerte.

(Underskrifter).

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Finansministerens Overvejelse.

101. *Fra samtlige Lægds mænd i Aarhus Amt om at opnaa Vederlag for det Lægds mændene paahvilende Arbejde. (Indbragt den 19. Januar 1904 af Folketingsmændene for Randers Amts 4de Valgkreds, K. Kristiansen, Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Nielsen Grøn og Aarhus Amts 4de Valgkreds, J. Nielsen).*

Andragendet, der er stilet til Regering og Rigsdag, er saalydende:

Undertegnede samtlige Lægds mænd i Aarhus Amt tillade os herved at andrage om følgende:

Blandt de ulønnede offentlige Hverv, som af Staten paalægges Borgerne, er utvivlsomt Lægdsmandsbestillingen et af de byrdefuldeste. Intet af, hvad der sker med Hensyn til det værnepligtige Mandskab, er Lægdsmanden uvedkommende! Han paahviler det at modtage Anmeldelser om det unge Mandskab, som skal optages i Rullen, og om tilflyttet Mandskab, han skal udstede Flyttebeviser for det afgaaende Mandskab og herom underrette Lægdsforstanderen, han skal modtage, notere og uddele Udskrivningspas og Indkaldelsesordre samt modtage Anmeldelser om Hjemkomst af det permitterede Mandskab og gøre Noteringer herom baade i Rullerne og paa Hjemsendelsespassene, og han skal overhovedet underrettes om og have noteret i sin Rulle alt, hvad der paa en eller anden Maade vedkommer Rullemandskabets Værnepligt. Endelig skal Lægdsmanden møde ved Sessionerne og 2 Gange aarlig paa Lægdsforstanderens Kontor til Konference af Ruller og Sessionslister m. v.

Det tør da vel nok siges, at der næppe gives noget Ombud, der i den Grad som Lægdsmandens stiller Krav til nøjagtig Bog- og Forretningsførelse og til hans